

Maryn. Dobrej 1111, dnia 18.12.2020.

PR 2 Ds. 741.2020

**POSTANOWIENIE**  
**o umorzeniu śledztwa**

Justyna T. [imię] - prokurator Prokuratury Rejonowej w Maryn. Dobrej 1111  
po rozpoznaniu śledztwa PR 2 Ds. 741.2020 w sprawie o czyny z art. 190 a § 1 kk z  
zawiadomienia Krzysztofa M. [imię] i Anny R. [imię]

**- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk**

**postanowiła:**

umorzyć śledztwo w sprawie

1. uporczywego nękania Anny R. [imię] w okresie od stycznia 2018 roku do 30.03.2020 roku w miejscowości P. [imię], poprzez podjeżdżanie pod dom, trąbienie, robienie jej zdjęć, co wzbudziło u zawiadamiającej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia,  
tj. o czyn z art. 190a § 1 kk  
na podstawie art.17 § 1 pkt 2 kpk – wobec braku znamion czynu zabronionego
2. uporczywego nękania Anny R. [imię] w okresie od 31.03.2020 roku do 08.08.2020 roku w miejscowości P. [imię], poprzez podjeżdżanie pod dom, trąbienie, robienie jej zdjęć, co wzbudziło u zawiadamiającej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i udręczenia  
tj. o czyn z art. 190a § 1 kk  
na podstawie art.17 § 1 pkt 2 kpk – wobec braku znamion czynu zabronionego
3. uporczywego nękania Krzysztofa M. [imię] w okresie od 26.05.2019 roku do 30.03.2020 roku w miejscowości P. [imię], poprzez podjeżdżanie pod dom, trąbienie, robienie mu zdjęć i filmowanie go telefonem, co wzbudziło u zawiadamiającego uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia,  
tj. o czyn z art. 190a § 1 kk  
na podstawie art.17 § 1 pkt 2 kpk – wobec braku znamion czynu zabronionego

4. uporczywego nękania Krzysztofa M. [REDAKTOWANO] w okresie od 31.03.2020 roku do 01 sierpnia 2020 roku w miejscowości P. [REDAKTOWANO], poprzez podjeżdżanie pod dom, trąbienie, robienie mu zdjęć i filmowanie go telefonem, co wzbudziło u zawiadamiającego uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i udręczenia tj. o czyn z art. 190a § 1 kk  
na podstawie art.17 § 1 pkt 2 kpk – wobec braku znamion czynu zabronionego

### UZASADNIENIE

Tutejsza Prokuratura nadzorowała postępowanie PR 2 Ds. [REDAKTOWANO].2020 z zawiadomienia Krzysztofa M. [REDAKTOWANO] oraz Anny R. [REDAKTOWANO] o czyny z art. 190a § 1 kk.

W toku postępowania ustalono co następuje.

Anna i Rafał R. [REDAKTOWANO] byli małżeństwem. W dniu 23.04.2018 roku Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie wyrokiem III C [REDAKTOWANO]/17 rozwiązał ich małżeństwo przez rozwód. . Z małżeństwa pochodzi dwoje dzieci: P. [REDAKTOWANO] urodzony w [REDAKTOWANO] roku oraz J. [REDAKTOWANO] urodzony w [REDAKTOWANO] roku. Zgodnie z ww wyrokiem Rafał R. [REDAKTOWANO] ma ustalone kontakty z małoletnimi synami. W lipcu 2018 roku Anna R. [REDAKTOWANO] wraz z synami przeprowadziła się do domu swoich rodziców do P. [REDAKTOWANO]. Od tego czasu dzieci nie spotykały się z ojcem. Rafał R. [REDAKTOWANO] chciał realizować swoje uprawnienia w stosunku do swoich synów. Przyjeżdżał zatem do miejsca zamieszkania dzieci i próbował wymusić spotkania z nimi

W toku dochodzenia przesłuchano funkcjonariuszy Policji, którzy wzywani byli na interwencje w miejscu zamieszkania Anny R. [REDAKTOWANO] i jej dzieci. Funkcjonariusze opisywali przebieg interwencji, które zgłaszane były na skutek przyjazdu Rafała R. [REDAKTOWANO] do swoich dzieci. Przesłuchano również świadków wskazanych przez Annę R. [REDAKTOWANO].

W sprawie uzyskano opinię Opiniodawczego Zespołu Sądowych Specjalistów Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie sygn. Oro [REDAKTOWANO]/19 z dnia [REDAKTOWANO].2020 roku. W opinii biegli wskazują wprost, że postawa Anny R. [REDAKTOWANO] godzi w dobro małoletnich P. [REDAKTOWANO] i J. [REDAKTOWANO], krzywdzi ich. Z opinii biegłych wynika, że wskazana jest zmiana miejsca zamieszkania małoletnich na pobyt pod opieką ojca.

Nadto ustalono, że postanowieniem Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO].2019 roku sygn. III Nsm [REDAKTOWANO]/18 Anna R. [REDAKTOWANO] jest



zobowiązana do zapłaty na rzecz Rafała R. [REDACTED] kwoty 50 zł za każde nie wykonanie lub niewłaściwe wykonanie obowiązku wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia [REDACTED].2018 roku sygn. III C [REDACTED]/17. Na postanowienie to zażalenie złożyła Anna R. [REDACTED] i postanowieniem IV Cz [REDACTED]/19 Sąd Okręgowy Warszawa Praga oddalił jej zażalenie.

W toku dochodzenia przesłuchano Rafała R. [REDACTED], który zeznał, chce spotykać się ze swoimi dziećmi, a te spotkania uniemożliwia mu jego była żona. Zeznał, że jego działania ukierunkowane są na spotkania z dziećmi i mimo to, że była żona nie wydaje mu dzieci on i tak będzie przyjeżdżał, bo kocha synów i chce, aby wiedzieli, że on o nich pamięta i chce mieć z nimi kontakt.

Wskazany przez zawiadamiających czyn opisany w art. 190a § 1 kk brzmiał (do dnia 30.03.2020 roku – art. 190a kk zmieniony został przez art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 31.03.2020 roku (Dz.U. poz 568) zmieniającą ustawę z dniem 31.03.2020 roku ) *Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.* Po nowelizacji zaś, która weszła w życie w dniu 31.03.2020 roku przepis ten brzmi *Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.* Zarówno w poprzednim, jak i aktualnym brzmieniu kodeksu karnego czyn zabroniony określony w art. 190a § 1 kk charakteryzuje się umyślnością. Znamień uporczywości wskazuje na nastawienie sprawcy w kierunku kontynuowania nękania innej osoby lub osoby jej najbliższej pomimo świadomości braku zgody osoby pokrzywdzonej na tego typu zachowanie. Sprawca musi mieć świadomość możliwości wzbudzania u drugiej osoby poczucia zagrożenia lub istotnego naruszenia prywatności. (komentarz LEX do art. 190a § 1 kk, A. Zoll ). W sprawie należy zauważyć, że zachowaniu Rafała R. [REDACTED] trudno jest przypisać znamiona tego czynu, którym jest umyślność polegająca na jego nastawieniu w kontynuowaniu swoich czynów pomimo świadomości braku zgody osoby pokrzywdzonej. Należy mieć na uwadze, że Rafał R. [REDACTED] przyjeżdża pod dom Anny R. [REDACTED] i Krzysztofa M. [REDACTED] w dni, kiedy ma wyznaczone przez Sąd spotkania ze swoimi dziećmi. Dzieci nie są wypuszczane do niego. Gdyby jednak dzieci do niego wychodziły i miałyby on możliwość realizowania swoich praw dotyczących widzeń z chłopcami, zapewne nie sięgałby do środków opisywanych przez zawiadamiających. W sprawie należy mieć przede wszystkim na uwadze głęboki konflikt jaki istnieje pomiędzy byłymi małżonkami



Anną i Rafałem R. [redacted] o dzieci. Niniejsze zawiadomienie nie jest pierwszym, jakie wpłynęło do tut. Prokuratury. Ojciec Rafał R. [redacted] dąży do tego, by jego prawa były respektowane przez matkę dzieci – Annę R. [redacted]. Anna R. [redacted] zaś mimo wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie regulującego widzenia z dziećmi, postanowienia Sądu Rejonowego w [redacted] o nałożeniu na nią kary za nie wykonanie obowiązku wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie, dzieci nie wydaje.

Mając powyższe na uwadze, zachowaniu Rafała R. [redacted] nie można przypisać znamion czynu opisanego w art. 190a § 1 kk. Dlatego postępowanie w tym zakresie należało umorzyć na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 kpk.

Biorąc powyższe pod uwagę należało postanowić jak na wstępie.

### **POUCZENIE**

1. Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji (art. 306 § 1a k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. oraz art. 465 § 1 i 2 k.p.k. i art. 329 § 1 k.p.k.). Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadzrędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który dwukrotnie wykorzystał uprawnienie przewidziane w art. 306 § 1 i § 1a k.p.k., może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadzrędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 2 k.p.k.). Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadzrędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

2. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje podejrzanemu, pokrzywdzonemu oraz osobie, od której odebrano te przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.)

3. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

### **ZARZADZENIE:**

1. Stosownie do art. 100 § 4, 305 § 4 i 325a § 2 k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

1) podejrzanemu(ej) k \*\*)

2) obrońcy podejrzanego(ej) \*) k \*\*)